

Nhẫn Là Gì? Công Phu Là Gì?

Tôi thường bảo họ: chịu bị mắng nhiếc là công phu, chịu bị đánh đập là công phu, cố gắng không biện minh là công phu, và chịu bị thiệt thòi là công phu. Tuy nhiên, không phải ai cũng biết làm thế nào để thực hành công phu này. Quý vị không thể biểu lộ ra là quý vị có công phu này bởi vì ngay khi quý vị biểu lộ ra, nó không còn là công phu nữa. Đối với việc nhẫn chịu bị đánh đập và bị mắng nhiếc, không có nghĩa là Sư phụ càng chửi rửa quý vị càng nhiều càng tốt. Điều đó không có nghĩa là tôi nên chịu đựng mà không biết xấu hổ, không để ý đến việc sư phụ có la mắng hay không. Nếu như vậy, lúc đó lời la mắng của Sư phụ sẽ chỉ làm cho tôi cứng đầu hơn, và nó sẽ không làm tôi lo lắng. Nếu quý vị có thể nhẫn chịu lời la mắng của người dưới quý vị, điều đó mới được xem là công phu nhẫn nhục thực sự. Song nếu quý vị gắng chịu đựng lời la mắng của những người bên trên quý vị, điều đó không phải là nhẫn nhục thật sự.

Tất cả quý vị là đệ tử xuất gia của tôi, và tôi dĩ nhiên có thể la mắng và đánh đập quý vị. Việc chịu đựng những hành động này của tôi không phải là nhẫn nhục thật sự. Nó chỉ là sự chịu đựng điều mà quý vị không còn cách nào trốn tránh được mà thôi. Ví dụ, nếu quý vị có thể nhẫn chịu bị trách móc hoặc bị đánh đập bởi người bên dưới thì điều đó mới thật sự có ý nghĩa. Chúng ta phải nói thật ở đây, tất cả chúng ta không thể nhầm lẫn mà nói: “Tôi càng nhẫn chịu lời la mắng của Sư phụ thì càng tốt”. Quý vị càng chịu đựng như vậy thì quý vị càng tệ hơn. Quý vị càng gắng chịu bao nhiêu, quý vị sẽ càng dễ rơi vào địa ngục bấy nhiêu, bởi vì quý vị không biết xấu hổ và không biết ăn năn! Và tôi nói thêm với quý vị điều này nữa: những vị đã xuất gia mà lại hoàn tục thì chắc chắn sẽ bị đọa vào địa ngục. Không có mặc cả gì cả. Vì vậy đừng nghĩ hoàn tục là điều tốt. Trong hoàn cảnh đó, sống còn đau khổ hơn nhiều so với chết. Bất cứ ai đã hoàn tục bây giờ nên hối tiếc về việc đó đi.